

ЕСЕННА ПЪСЕНЬ

Птичко моя закъснѣла,
и ти, горо пожълтѣла,
и вий, ниви и баири,
чуйте вече есень свири...

Свири надъ стрѣхи, комини,
пѣе въ глухитѣ градини
и съ окапалата шума
съска нѣкжде низъ друма.

А дъждътъ вали, потраква,
сякашъ лѣтото оплаква —
и безъ радостъ, безъ надежда
нѣщо шепне и нарежда.

Че надъ синори и ниви
днитѣ тягостни и сиви
пакъ ще станатъ ясни, бѣли,
щомъ земята снѣгъ застели...

И. Стубель

